

1. Sygn: V Kz 190/13

Data: 25 września 2013r.

Postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku w V Wydziale Karnym Odwoławczym:

„przy udziale oskarżyciela publicznego- starszego eksperta służby celnej P. M. po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 września 2013r. w sprawie P. C. i P. J. oskarżonych o czyn z art.107§1i 3k.k. s. i inne na skutek zażalenia oskarżyciela publicznego zastępcy Naczelnika Urzędu Celnego w P. na postanowienia Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 9 maja 2013r. w sprawie o sygn. akt VII K 816/12 w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art.437§ 1 k.p.k., art.636§1 k.p.k. w zw. z art.113§1 k.k.s. p o s t a n a w i a

- 1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;**
- 2. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE:

Postanowieniem z dnia 9 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Płocku umorzył postępowanie przeciwko P. C.i P. J. oskarżonym o czyny z art.107§1i 3kks i inne z uwagi na brak notyfikacji przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009r. wbrew wymogowi dyrektywy 98/34 Parlamentu Europejskiego i Rady, wskazując na wyrok Trybunału Sprawiedliwości w Luxemburgu z dnia 19 lipca 2012r. w połączonych sprawach C-213/11, C-214/11, C-217/11 uznający przepisy ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009r. za potencjalnie techniczne. (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela publicznego nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze i najważniejsze niezasadny jest zarzut wyartykułowany w pkt. 1 petitum skargi zażaleniowej, to jest obraży prawa materialnego art.14 ust.1 poprzez błędne, zdaniem skarżącego uznanie, iż brak notyfikacji Komisji Europejskiej przez rząd polski przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19 listopada 2009r., nie powoduje niemożności stosowania tych norm w tym i sankcji z nich wynikających.

Z tym twierdzeniem nie sposób się zgodzić. (...)

Konsekwencją nieskuteczności przepisów art.14 ust.1 w zw. Art. 2 ust. 5 ustawy o grach hazardowych jest brak możliwości stosowania także przepisu sankcjonującego naruszenie zawartego w nich zakazu, a zatem art.107§1 kks.(...)

Źródło: [POSTANOWIENIE SĄDU OKRĘGOWEGO W PŁOCKU - http://tinyurl.com/qeohkbn](http://tinyurl.com/qeohkbn)

2. Sygn: IX Ka 73/13

Data: 26 września 2013 r.

Wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy :

„przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 roku sprawy D. R. oskarżonej o przestępstwo z art. 107 § 3 kks na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego – Naczelnika Urzędu Celnego w K. od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 18 października 2012 roku sygn. akt II K 3/12

- I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;**
II. orzeka, że koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE:

Sąd Rejonowy w Końskich wyrokiem z dnia 18 października 2012r. na podstawie art. 414§1 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 2 kpk uniewinnił D. R. od popełnienia przestępstwa z art. 107§3 kks, zaś na podstawie art. 632 pkt 1 kpk kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa, orzekł o dowodach rzeczowych i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego. (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesiona apelacja na zasługuje na uwzględnienie.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wystarczające jest uznanie, że przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. Ust. z 2009r. nr 2012 poz. 1540) zgodnie, z którym urządzenie gier cylindrycznych i na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry, jest przepisem technicznym w rozumieniu art. 1 pkt 11 Dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinach norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. UE.L.98.204.37 ze zm.). Kwestia ta została przesądzona wyrokiem z dnia 19 lipca 2012r. wydanym w połączonych sprawach C-213/11, C-214/11 i C-217/11 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Uznać też należy, że przepis art. 6 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o grach hazardowych jest również przepisem technicznym. We wskazanym wyżej wyroku Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że przepisem tego rodzaju, jak art. 14 ustawy o grach hazardowych jest każdy przepis ustawy, który może powodować ograniczenie, a nawet stopniowe uniemożliwienie prowadzenia gier na automatach o niskich wygranych poza kasynami i salonami gier. Przepis art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych jest związany z art. 14 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z art. 6 ust. 1 został wprowadzony obowiązek posiadania koncesji na prowadzenie kasyna gier w przedmiocie wskazanej w nim działalności. (...)

Dlatego też uznać należy, że skutkiem niedopełnienia obowiązku notyfikacji jest niemożność zastosowania przepisów technicznych, a więc art. 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, czy art. 6 ust. 1 tej ustawy w stosunku do oskarżonej, a więc nie może ona ponosić konsekwencji karnych ograniczenia prowadzenia gier wskazanych w ustawie o grach hazardowych wyłącznie w kasynach."

Źródło: [WYROK SĄDU OKRĘGOWEGO W KIELCACH](http://preview.tinyurl.com/ptbwest)
<http://preview.tinyurl.com/ptbwest>

3. Sygn: VI Ka 1080/13

Data: 14 marca 2014 r.

Wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy.

„przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Dutkowskiego pełnomocnika Naczelnika Urzędu Celnego w R. starszego aspiranta celnego Grzegorza Grzybka po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r. sprawy T. S. syna B. i G. ur. (...) w T. oskarżonego z art. 107§1 kks na skutek apelacji wniesionych przez Prokuratora i Naczelnika Urzędu Celnego w R. od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 sierpnia 2013 r. sygnatura akt II K 628/12 na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE:

T. S. oskarżony został o to, że w dniu 15.02.2011 roku, w lokalu o nazwie (...) w miejscowości H. przy ulicy (...), urządzał gry losowe na urządzeniu elektronicznym o nazwie :. (...), bez numeru, wbrew przepisom art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U.201 z 2009 roku, poz. 1540) to jest o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2013 r. w sprawie sygn. II K 628/12 uniewinnił T. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Apelacje od wskazanego wyroku wnieśli oskarżyciele publiczni Naczelnik Urząd Celny w R. oraz Prokurator.

Urząd Celny w R. zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że oskarżonemu nie można przypisać popełnienia przestępstwa z art. 107 kks który jako przepis blankietowy odwołuje się do ustawy o grach hazardowych (Dz. U. nr 201/2009, poz. 1540 z późn. zmianami), a ta z uwagi na wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 lipca 2012 r. w połączonych sprawach C- 213/11, C- 214/11 i C- 217/1 nie obowiązuje w krajowym porządku prawnym.(...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wywiedzione apelacje nie zasługują na uwzględnienie.(...)

Powyższe rozważania mają w istocie w niniejszej sprawie znaczenie drugorzędne.

Podstawową bowiem kwestią jest możliwość stosowania przepisów art. 6 ust. 1 i 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, do których odsyła blankietowa norma Kodeksu karnego skarbowego. (...)

Uniewinniając oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa skarbowego Sąd Rejonowy, ustalił, że oskarżony nie ponosi odpowiedzialności karnej bowiem popełniony przez niego czyn nie był zabroniony przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia, a to dlatego, że ustawa z 19.11.2009 r. o grach hazardowych nie została przedstawiona do notyfikacji Komisji Europejskiej, a zatem przepisy techniczne tej ustawy wypełniające treść art. 107 § 1 kks, a nie poddane notyfikacji są nieskuteczne i nie mogą stanowić rozstrzygnięć sądów krajowych, a skazanie w tych warunkach sprzeczne byłoby z Konstytucją RP i art. 7 Europejskiej konwencji Praw Człowieka. (...)

Sąd Okręgowy nie podziela przy tym stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 stycznia 2014 r. sygn. akt IV KK 183/13, a wcześniej w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. I KZP 15/13. (...)

Uwzględniając wcześniejsze rozważania Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw do występowania z pytaniem do Trybunału Konstytucyjnego, niewątpliwie nie chodzi o niezgodność ustawy o grach hazardowych z Konstytucją, zaś jasną jest niezgodność z prawem międzynarodowym, co pozwala na odmówienie stosowania przepisów ustawy, jak uczynił to Sąd meriti. Owa niezgodność dotyczy braku notyfikacji, czyli wadliwości trybu ustawodawczego, co w tej konkretnej sytuacji może stanowić przeszkodę w handlu wewnątrzunijnym. (...)

Podsumowując Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że ustawa z 19.11.2009 r. o grach hazardowych nie została przedstawiona do notyfikacji, a zatem zawarte w niej przepisy techniczne nie poddane notyfikacji nie mogą być stosowane, w tym wypadku przepisy wypełniające blankietowy art. 107 § 1 kks, co powoduje, że czyn zarzucony oskarżonemu w czasie jego popełnienia nie był zabroniony przez ustawę. „

Źródło: [WYROK SĄDU OKRĘGOWEGO W GLIWICACH](#)

4. Sygn: VI Kz 489/13

Data: 14 marca 2014 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział VI Karny – Odwoławczy:

„przy udziale Marka Dutkowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej, Starszego aspiranta celnego G. G. pełnomocnika Naczelnika Urzędu Celnego w R. po rozpoznaniu w sprawie oskarżonych T. S. i H. O. oskarżonych o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks zażalenia oskarżyciela publicznego Urzędu Celnego w R. na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 1 października 2013 r. sygn. akt II K 466/13 w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks postanawia:

- 1. utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy;**
- 2. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa**

UZASADNIENIE:

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach postanowieniem z dnia 1 października 2013 r. sygn. akt II K 466/13 umorzył postępowanie w sprawie T. S. i H. O. oskarżonych o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks.

Urząd Celny w R. zaskarżył postanowienie w całości na niekorzyść oskarżonych rażąc obrazę przepisów prawa materialnego przez nieuzasadnione przyjęcie, że skoro nie przeprowadzono procedury notyfikacyjnej w Komisji Europejskiej ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. nr 201/2009, poz. 1540 z późn. zmianami), w tym art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 tejże ustawy, to skutkiem takiego zaniechania musi być odmowa zastosowania wskazanych przepisów ustawy hazardowej przez Sąd, z tym samym w przedmiotowej sprawie ziściła się negatywna przesłanka z art. 17 § 1 pkt 2 kpk, co skutkowało umorzeniem postępowania. (...)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżyciela publicznego nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawowym zagadnieniem, które legło u podstaw zaskarżonego postanowienia była kwestia nie tyle oceny dowodów, ustaleń faktycznych, co ustalenie, czy czyny zarzucone oskarżonym wypełniały znamiona czynu zabronionego przez ustawę pod groźbą kary w czasie ich popełnienia.

Nie budzi wątpliwości, że przepis art. 107 § 1 kks penalizujący m.in. urządzenie gry na automacie wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia, podobnie jak szereg innych przepisów Kodeksu karnego skarbowego, ma charakter blankietowy. Oznacza to, że konkretyzacji znamion opisujących czynność sprawczą należy poszukiwać w ustawie o grach hazardowych.

Konieczne jest sięgnięcie, w tej sytuacji, do wspomnianej ustawy o czym przekonuje treść art. 3 Ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z dnia 30 listopada 2009 r.), w myśl którego urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie m.in. gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. (...)

Dla odczytania znamion przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks konieczne jest sięgnięcie do przepisów art. 6 ust. 1 i 14 ust. 1 ustawy o grach hazardowych, a przede wszystkim możliwość ich stosowania.

Wymienione przepisy stanowią, że działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry (art. 6 ust. 1 ustawy), a także, iż urządzenie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości oraz gier na automatach dozwolone jest wyłącznie w kasynach gry (art. 14 ust. 1 ustawy).

Zakres penalizacji wydaje się nie budzić wątpliwości, ale nie przesądza to o możliwości stosowania wskazanych norm.

Sąd Rejonowy zajął stanowisko, że oskarżeni nie ponoszą odpowiedzialności karnej bowiem popełnione czyny nie są zabronione, a to dlatego, że ustawa z 19.11.2009 r. o grach hazardowych nie została przedstawiona do notyfikacji Komisji Europejskiej.(...)

Z wyrażonym stanowiskiem należało się w pełni zgodzić. (...)

Sąd Okręgowy nie podziela przy tym stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 stycznia 2014 r. sygn. akt IV KK 183/13, a wcześniej w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. I KZP 15/13.

Owszem wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wiążą sądy krajowe w konkretnej sprawie, nie sposób jednak lekceważyć ich zastosowania, czy też powoływania się w orzekaniu na takie orzeczenia w sprawach o zbliżonym przedmiocie, gdy uwzględni się konsekwencje ich ignorowania dla Państwa Członkowskiego, również w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, a wreszcie wpływ tych orzeczeń na zmiany legislacyjne. (...)

Uwzględniając wcześniejsze rozważania Sąd Okręgowy nie znajduje podstaw do występowania z pytaniem do Trybunału Konstytucyjnego, niewątpliwie nie chodzi o niezgodność ustawy o grach hazardowych z Konstytucją, zaś jasną jest niezgodność z prawem międzynarodowym, co pozwala na odmówienie stosowania przepisów ustawy, jak uczynił to Sąd meriti. (...)

Wydaje się, że w powoływanym przez strony w niniejszej sprawie postanowieniu z dnia 19.02.2014 r. sygn. IV KK 372/13 Sąd Najwyższy zweryfikował swe stanowisko oddalając kasację oskarżyciela publicznego, jako oczywiście bezzasadną, niemniej przy braku uzasadnienia, wniosek ten wynika ze stanowiska samych stron, a szczególnie przyznanej przez pełnomocnika Urzędu Celnego w R. okoliczności, że istotą nie był problem zgodności z Konstytucją, lecz kwestia prawa międzynarodowego. Ubolewać co najwyżej można nad brakiem uzasadnienia w sytuacji, gdy uprzednio Sąd Najwyższy prezentował szerokie rozważania prowadzące do bardzo stanowczych wniosków.

Źródło: [POSTANOWIENIE SĄDU OKRĘGOWEGO W GLIWICACH](#)

<http://preview.tinyurl.com/lt8yryf>

5. Sygn: VI Ka 957/13

Data: 21 marca 2014 r.

Wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy:

„przy udziale Marka Dutkowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej oraz komisarza celnego Jarosława Jungi po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2014 r. sprawy M. W., syna P. i M. ur. (...) w W. oskarżonego z art. 107§1 kks na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego Urzędu Celnego w R. od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 27 czerwca 2013 r. sygnatura akt VII K 309/12 na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. W. kwotę 420 (czterysta**

dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym;
3. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE:

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013 r. sygn. akt VII K 309/12 uniewinnił M. W. od zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w dniu 4 maja 2011 r. pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...), urządził w lokalu o nazwie (...) w Z. przy ul. (...), gry losowe na urządzeniu elektronicznym o nazwie: (...), o nr (...), wbrew przepisom art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. 201 z 2009 r., poz. 1540), to jest przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks, (...)

Sąd Okręgowy zważył, ci następuje.

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się niezasadna.

Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że gra urządzana na przedmiotowym na automacie A. miała charakter losowy (wynika to nie tylko z opinii biegłego ale również przebiegu eksperymentu przeprowadzonego przez funkcjonariuszy Służby Celnej).

W tym zakresie twierdzenia, że wraz z postępowaniem i powtarzaniem gry jej uczestnik może „nabrać wprawy” i wtedy potwierdza się zręcznościowy jej charakter, nie jest trafne. Pamiętać przecież trzeba, że nadal pozostaje element losowości, a samo wymaganie od klienta spostrzegawczości, sprytu, czy wręcz stosowania taktyki tego elementu nie pozbawia.(...)

Równocześnie Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu meriti o konieczności odmowy zastosowania w niniejszej sprawie przepisów 6 ust. 1 i 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z dnia 30 listopada 2009 r.), wobec ustalenia, że są to przepisy techniczne i braku ich notyfikacji. (...)

Prawdą jest to, że notyfikowanie spornych przepisów mogło doprowadzić do zaakceptowania tych zapisów ustawy, niemniej w wypadku braku zachowania właściwej procedury legislacyjnego nie może to wpływać na stosowanie tych norm.

Sąd Okręgowy nie podziela przy tym stanowiska wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 stycznia 2014 r. sygn. akt IV KK 183/13, a wcześniej w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. I KZP 15/13.(...)

Podsumowując Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że ustawa z 19.11.2009 r. o grach hazardowych nie została przedstawiona do notyfikacji, a zatem zawarte w niej przepisy techniczne nie poddane notyfikacji nie mogą być stosowane, w tym wypadku przepisy wypełniające blankietowy art. 107 § 1 kks, co powoduje, że czyn zarzucony oskarżonemu w czasie jego popełnienia nie był zabroniony przez ustawę.

Źródło: [WYROK SĄDU OKRĘGOWEGO W GLIWICACH](#)

<http://preview.tinyurl.com/mce8tuj>